

Activcontoiret og Statsgjældscontoiret angaaer, da kan jeg ikke nægte, at de Grunde, der af mig ere anførte til Fordeel for Chefen for Pensionscontoiret og tildeels ogsaa de Grunde, der ere anførte med Hensyn til Expeditioncontoirets Chef ikke i samme Grad tale for Chefene for disse to Contoirer; men jeg tør dog paastaae, at Billighed i særdeles høi Grad taler derfor, og Billigheden taler efter min Overbeviisning saameget derfor, at jeg efter al Sandsynlighed vil føle mig forpligtet til fremdeles paa de aarlige Finantslove at gjen tage det af mig i saa Henseende gjorte Forslag; thi det Forslag, som her foreligger fra Regjeringen, det er slet ikke Andet end at de to Contoirchefer, hvorefter her handles og som foreslaae meget betydelige og vigtige Contoirer, skulde rykke op fra den yngste Contoirchefs Gage, ikke til den ældste Contoirchefs Gage, men til den mellemstgørende Gage af 1800 Rbd. og det er Contoirchefer, som begge i omtrent 39 Aar have været Embedsmænd og respektive 34 og 31 Aar Guldmægtige, samt i 6 og 7 Aar Contoirchefer. Hvad angaaer den Bemærkning, hvortil Udvalget har knyttet sin iøvrigt anbefalende Indstilling af Regjeringens Forslag om Ministeriets Understøttelsesklasse, nemlig, at det var uønskeligt, at Reglerne for disse Understøttelser gjordes til Gjenstand for Rigsdagens Prøvelse, da kan der fra Regjeringens Side saameget mindre være Noget derimod at erindre, som Regjeringen allerede foreløbigt har tilladt sig at meddele det høi værende Thing de Regler, som indtil videre maa følges; disse Regler saaledes, som de findes paa Anmærkningsfiden i Finantslovudkastet, ere ingenlunde nye, de tvende korte Regler, som Hans Majestæt ved en allerhøieste Resolution af 18de Februar d. A. har approberet, ere i Grunden ikke andet end en Sammen dragning af de forskjellige specielle Regler, som tidligere i saa Henseende have været fulgte under Collegierne og nu under Ministerierne. Det vil sees, at disse Regler, som kun ere to, ere aldeles almindelig holdte, og det vil være umuligt for Regjeringen at forelægge noget Forslag i en større Detail, saalænge Pensionsloven ikke er vedtagen, da det er ligesom Selvefølge at, skjøndt disse Understøttelser skulde være

forskjellige fra Pensioner og vel derfra maa skjælnes, saa er det dog uundgaaeligt, at de Regler, som ved Pensionsloven maatte blive givne for Statens egentlige Pensionsvæsen, nødvendig maae have en indgribende Indflydelse, ogsaa paa Statens Understøttelsesvæsen, men selv om Pensionsloven maatte blive til Lov i betimelig Tid i indeværende Aar, saa troer jeg dog ingenlunde, at det vil være muligt allerede til næste Rigsdag at fremkomme med et detailleret Forslag angaaende Reglerne for Ministeriernes Understøttelsesvæsen. Jeg troer nemlig, at naar en saadan detailleret Afgjørelse skal have nogen virkelig praktisk og for de vedkommende Ministerier bindende Betydning, saa er det nødvendigt, at Ministerierne samle nogen mere Erfaring om de forskjellige Arter af Understøttelser og den Behov, som Statsstyrelsen i saa Henseende har, og at man ikke, forinden dette er skeet, bør fremkomme med detaillerede Regler til Legislaturens Stadfæstelse.

Ordføreren: Det er altid en vanskelig og meget kjedelig Sag at komme i en Strid her paa Rigsdagen om en Ting, som tilsyneladende er saa ubetydelig som en Gagesforhøielse af nogle hundrede Rbd., og det er en dobbelt vanskelig og dobbelt kjedelig Sag, naar Ministeren træder frem og anbefaler de ham Udgivne, hvis Virksomhed og hvis Dydighed han kender, saa varmt som her er skeet, til en saadan Gagesforhøielse. Jeg fortænker derfor ingenlunde det Medlem af Thinget, som efter en saadan Anbefaling maaskee betænker sig paa at gaae ind paa Udvalgets Forslag, men jeg maa paa den anden Side dog ikke undlade, her at gjøre Dem opmærksomme paa, mine Herrer! at hvor ubehageligt det end kan være for Rigsdagen at nægte en saadan Begjæring, som er fremsat saa smukt som denne er, saa troer jeg dog, at vi bør gjøre det, og jeg troer, at vi bør gjøre det, fordi det her i dette Dieblit ikke gjælder hverken om 200 eller om 400 eller om 600 Rbd., men fordi det gjælder om en heel Række Begjæringer, som ikke ville undlade at fremkomme, støttede paa ligesaa gode Grunde som de, De nu have hørt. Jeg troer, mine Herrer! at vi maae vel erindre dette Spørgsmaals historiske Gang. Jeg erindrer meget vel den Tid, da en Contoirchef